

सर्गः १० मोक्षध्वे सुरवन्दीनां वेणीवन्धानदूषितान् ।
 शापयन्ति तपौलस्य वलात्कारकचग्रहैः ॥ ४७ ॥ राव
 णावग्रहकान्तमिति वागमृतेन सः । अभिवृष्य मरु
 तस्यं कृष्णमेघस्तिरोदधे ॥ ४८ ॥ पुरुहूतप्रभृतयः
 सुरकार्योद्यत सुराः । अंशैरनुययुर्व्विष्णुं पुष्पैर्वा
 युमिव द्रुमाः ॥ ४९ ॥

मोक्षध्वदति । यूयं सुराणां बन्धोद्धतस्त्रियस्तासां वेणी
 बन्धान् केशपाशवन्धान् मोक्षध्वे किं वेणीं शापेन यन्त्रिताः
 प्रतिबद्धा ये पौलस्यस्य रावणस्य वलात्कारेण हटेन केशग्रहा
 स्तैरदूषितान् पुरा किल वलात्कारेण रम्भाभोग क्रुद्धेन नल
 कूबरेण स्त्रीणां बलाद्ग्रहणे रावणस्य मूर्द्धाशतधा भविष्यतीति
 शप्तमितीतिहासः ॥ ४७ ॥ रावणेति । स कृष्णो विष्णुरेव मेघो
 नीलमेघश्च इति एवं रूपेण वागेवामृतं जलं तेन मरुतो देवा
 एव सश्रंधान्यमभिवृष्याभिषिच्य तिरोदधे तिरोहितः किं
 मं रावण एवावग्रहो वृष्टिप्रतिबन्धस्तेन क्लान्तं शुष्कं ॥ ४८ ॥
 पुरुहूतेति । पुरुहूतद्वन्द्वः प्रभृतिरादिर्येषां ते सुरा देवा
 अंशैर्विष्णुमनुययुरनु जग्मः किं विष्णुं सुराणां देवानां कार्यं
 रावणवधे उद्यतं कृतप्रयत्नं क कैः कमिव द्रुमा वृक्षाः पुष्पैर्वायु
 मिव ॥ ४९ ॥